



**កម្រងមតិយោបល់របស់គាតិពាក់ព័ន្ធពីវេទិកាថ្នាក់ក្រោមជាតិ
នៅភ្នំពេញ ករណីល កំពង់ស្ពឺ និងសៀមរាប ឆ្នាំ ២០១៨
សរុបអ្នកចូលរួម៖ ១៩៩ នាក់ (ស៖១៣២ នាក់)**

ថ្នាក់ក្រោមជាតិផ្នែកវិស័យអប់រំ: ៣៨ នាក់ (ស៖១៦ នាក់) (មន្ទីរអប់រំ,ការិយាល័យអប់រំ,នាយកសាលា)

- 1. ផលវិបាកក្នុងការបញ្ចូលផែនការអភិវឌ្ឍកុមារពិការក្នុងផែនការអភិវឌ្ឍឃុំ សង្កាត់ តាមច្បាប់កិច្ចការពារ និង លើកកម្ពស់សិទ្ធិជនពិការ និង គោលនយោបាយអប់រំវិយាបន្ន**
 - 1.1. គ្មានអង្គការដៃគូគាំទ្រនៅពេលធ្វើសមាណកម្មផែនការនៅថ្នាក់ស្រុក
 - 1.2. ផលវិបាកក្នុងការបញ្ចូលផែនការអភិវឌ្ឍកុមារពិការទៅក្នុងសាលារៀនតាមផែនការអភិវឌ្ឍសាលារៀនតាមគោលការណ៍គោលនយោបាយវិយាបន្ន
 - 1.3. ផ្សព្វផ្សាយគោលនយោបាយអប់រំកុមារពិការដល់គ្រប់តំបន់នៅមានកម្រិត
 - 1.4. ពិបាកក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណកុមារពិការ(ឧបករណ៍ និងជំនាញ, ខ្វះការចូលរួមពីឪពុកម្តាយ ខ្វះកិច្ចអន្តរាគមន៍)
 - 1.5. ខ្វះថវិកាគាំទ្រកិច្ចដំណើរការផែនការអភិវឌ្ឍកុមារពិការ
 - 1.6. ប្រមូលកុមារពិការចូលរៀនមិនទាន់អស់និងបន្តការរៀនឱ្យនៅគង់វង្ស
 - 1.7. គ្រូបង្រៀន/នាយក កុមារពិការមិនមានជំនាញច្បាស់លាស់ (គ ថ្លង់ សតិបញ្ញា)
 - 1.8. ការយល់ដឹងនៅមានកម្រិតនិងខ្វះការចូលរួមពីគ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធ
 - 1.9. ឱកាសនិងពេលវេលាមិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់កុមារពិការ
 - 1.10. ផលប្រយោជន៍ដែលកុមារទទួលបានមិនដូចគ្នាស្មើគ្នា
 - 1.11. នៅមានការរើសអើងចំពោះកុមារពិការក្នុងការចូលរួមសកម្មភាពនានានិងការស្វែងរកសេវា
 - 1.12. ខ្វះធនធានមនុស្សផ្នែកពិការភាព

ក្រុមគ្រូបង្រៀនកុមារពិការ៖៤៧ នាក់(ស៖៣០នាក់)

- 2. តើអ្នកមានផលវិបាកអ្វីខ្លះក្នុងការផ្តល់សេវាអប់រំកុមារពិការ ?**
 - 2.1. កុមារមានការលំបាកទាំងបញ្ញា និងអកប្បកិរិយា,មានភាពរពិសខ្លះ កុមារមានការភ្លេចភ្លាំងច្រើន ពិបាកក្នុងការផ្តល់អារម្មណ៍, ពិបាកក្នុងការទំនាក់ទំនងគ្នាជាមួយមិត្តភក្តិក្រនិងគ្រូបង្រៀន, កុមារអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ខ្លួនឯងនិងអ្នកដទៃ
 - 2.2. គ្រូបង្រៀនមានចំណេះដឹងនៅមានកម្រិត, ត្រូវពិបាកក្នុងការបង្រៀនជាងបង្រៀនកុមារធម្មតា

ក្រុមអង្គការថ្នាក់ក្រោមជាតិ: ៣៩ នាក់ (ស៖ ២៥ នាក់) (មន្ទីរសង្គមកិច្ច, សង្គមកិច្ចស្រុក, អង្គការស្រុក, មេឃុំ)

3. ផលវិបាកក្នុងការបញ្ចូលផែនការអភិវឌ្ឍកុមារពិការក្នុងផែនការអភិវឌ្ឍ សង្គម តាមច្បាប់កិច្ចការពារ និង លើកកម្ពស់សិទ្ធិជនពិការ និង គោលនយោបាយអប់រំវិទ្យាប័ណ្ណ

- 3.1. អត់ខ្វះថវិកាសម្រាប់ចំណាយឬថវិកានៅថ្នាក់ឃុំ សង្កាត់ សម្រាប់គាំទ្រកុមារពិការមានចំនួនតិច
- 3.2. ខ្វះការចូលរួមពីស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនិងសហគមន៍, គ្មានអង្គការដៃគូគាំទ្រផ្នែកពិការភាពនៅពេលធ្វើសមាណកម្មផែនការនៅថ្នាក់ស្រុក
- 3.3. ការយល់ដឹងអាណាព្យាបាលកុមារពិការ/ជនពិការនៅមានកម្រិត
- 3.4. មានការលំបាកក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យកុមារពិការ (ខ្វះការចូលរួមពីឪពុកម្តាយ)
- 3.5. ការផ្តល់ព័ត៌មានមិនទាន់ពេលវេលា, ខ្វះកិច្ចអន្តរាគមន៍ពីភាគីពាក់ព័ន្ធ
- 3.6. ការយល់ដឹងរបស់អង្គការលើការដាក់ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីពិការភាពនៅមានកម្រិត
- 3.7. ប្រជាពលរដ្ឋមិនបានលើកឡើងពីបញ្ហាពិការភាពដាក់ក្នុងផែនការ
- 3.8. ធនធានមនុស្សមិនសមស្របនិងដំណោះស្រាយបញ្ហាពិការភាព
- 3.9. បានដាក់ចូលផែនការហើយតែមិនមានអ្នកគាំទ្រ
- 3.10. អង្គការស្រុកឃុំ ពុំទាន់យល់ច្បាស់ពីច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារ និងលើកកម្ពស់សិទ្ធិជនពិការ
- 3.11. ជនពិការពុំសូវបានចូលរួមក្នុងពេលធ្វើផែនការអភិវឌ្ឍ
- 3.12. ជនពិការនិងក្រុមគ្រួសារមួយចំនួន គាត់ធ្វើចំណាកស្រុក

ក្រុមអាណាព្យាបាលកុមារពិការ: ៧៥ នាក់ (ស៖ ៦១នាក់)

4. តើអ្នកមានផលលំបាកអ្វីខ្លះក្នុងការទទួលសេវាពីច្បាប់កិច្ចការពារ និង លើកកម្ពស់សិទ្ធិជនពិការ និង គោលនយោបាយអប់រំវិទ្យាប័ណ្ណ?

- 4.1. កង្វះខាតសាលារៀននិងគ្រូជំនាញ
- 4.2. សមត្ថភាពគ្រូនៅមានកម្រិត/គ្រូបង្រៀនមានចំណេះដឹងនៅមានកម្រិត
- 4.3. សាលារៀនមានការខ្វះខាតសម្ភារៈ និងឧបករណ៍ក្នុងការបង្រៀន
- 4.4. បង្កើតកម្មវិធី/សៀវភៅសម្រាប់បង្រៀនកុមារអូទីស៊ីម
- 4.5. ចង់ឱ្យមានការផ្សព្វផ្សាយឱ្យបានទូលំទូលាយពីកុមារខ្សោយសតិបញ្ញា នៅតែមានការរើសអើងនៅក្នុងសាលារៀននិងសហគមន៍ (កុំឱ្យមានការរើសអើងពីមជ្ឈដ្ឋានខាងក្រៅ)
- 4.6. ធ្វើបណ្តុះបណ្តាល/បញ្ជាក់ដល់កុមារពិការ ,អាទិភាពដល់កុមារអូទីស៊ីម
- 4.7. ពិបាកពេលកូនឈឺញឹកញាប់ សុខភាពទន់ខ្សោយ និងប្រកាច់ញឹកញាប់, កង្វះខាត/ពិបាករកសេវាព្យាបាល, ត្រីក្រនិងអត់មានលទ្ធភាពនាំកូនមកសាលារៀន(ភាគច្រើនទៅពេទ្យប្រទេសក្រៅរៀនណាមនិងថៃ)
- 4.8. ផ្តល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភដល់អ្នកជំនាញ
- 4.9. បង្កើតសមាគមអាណាព្យាបាលដែលមានកូនមានពិការភាព
- 4.10. បើកថ្នាក់រៀនអាណាព្យាបាលឱ្យក្លាយជាអ្នកជំនាញសម្រាប់អប់រំកូន
- 4.11. ផលលំបាកនៅពេលគ្រប់អាយុរកការងារធ្វើ
- 4.12. ពិបាករកសេវាផ្លូវច្បាប់និងសេវាយុត្តិធម៌សម្រាប់កុមារពិការ
- 4.13. ពិបាកធ្វើដំណើរឆ្លងថ្នល់ ខ្វះមធ្យោបាយធ្វើដំណើរក្នុងការបញ្ជូនកូនមកសាលារៀន, មានការបារម្មណ៍ពីសុវត្ថិភាពកូន (ខ្លាចគេធ្វើបាបពេលមកសាលារៀន)

